

[Henry Hansen.]

I det af Undervisningsministeren forelagte Lovforslag var det foreslaaet, at den skulde være to Trediedele af det samlede Timetal. Det havde været rigtigst, tror jeg, om man var blevet staaende ved det. Det bliver sikkert den Del af Undervisningen, der skal fange og fastholde de unges Interesser. Den praktisk betonedede Del af Undervisningen skal tilrettelægges under Hensyn til de Erhverv, de unge kan forventes at gaa ind i, og maa derfor have saa stor en Plads som overhovedet muligt. Det er for øvrigt min Mening, at Minimumstimetallet, der er sat til 150 Timer for en Dagskole og 180 Timer for en Aftenskole, er for lavt; hvis man blot tilnærmelsesvis skal naa de Maal, der er sat, maa det forhøjes. Nu rummer Lovforslaget en Mulighed for at gaa højere, for en Aftenskole helt til det dobbelte Timetal. Et for lavt Minimumstimetal kan indeholde den Fare, at der kan ræsonneres som saa: blot Minimumstallet naas, har man gjort sin Pligt. Jeg ser af de Beretninger, der er optaget i Folketingets Betænkning, fra Odense og Esbjerg, at i begge Byer har Timetallet for unge Mænd været 154 og i Odense for unge Piger 133, i en Vinter for de unge Mænds Vedkommende saaledes 4 Timer over Minimumstimetallet, der altsaa skulde gælde for to Aar.

Med Hensyn til Fordelingen af Udgifterne stiller Undervisningsministerens Forslag knapt nok Kommunerne saa gunstigt, som det af Ungdomsudvalget udarbejdede Forslag gjorde. Ungdomsudvalgets Forslag fastslog kort og godt: Læreren betales af Staten. I nærværende Lovforslags § 18 er der fastsat Regler, hvorefter Kommunen maa tage en Del af Udgiften til Læreren, henholdsvis en Fjerdedel og Halvdelen. At Dagskolen favoriseres ved Tilskuddets Fordeling, er tilfredsstillende, da det er den Form for Ungdomsskole, man maa tilstræbe at naa. I Forhold til Aftenundervisningen vil Dagundervisningen byde langt større Muligheder for Opnaelse af gode Resultater; de unge Mennesker vil møde langt mere oplagte og modtagelige til Undervisning om Dagen, end de vil i Aftenskolen, efter en lang Arbejdsdag. Ved Ændringen i Folketinget er Statens Tilskud til Undervisningsmidler forhøjet fra 2 Øre til 4 Øre pr. Elevertime, det samme, som Ungdomsudvalget havde foreslaaet. Efter de anslaaede Udgifter er det 64 000 Kr. mere i Tilskud til Kommunerne, og da Kommunerne i Forvejen er overbebyrdet med Udgifter, vil der sikkert blive almindelig Tilfredshed med dette.

At Aldersgrænsen er sat fra 15 Aar til 18 Aar, maa efter min Mening betragtes som en Forbedring.

I § 30 fastsættes, at denne Lov vil være at forelægge Rigsdagen til Revision senest i Rigsdagssamlingen 1947—48, altsaa om 5 Aar. Denne Lovgivning er i høj Grad et Forsøg. Der er indhentet Oplysninger fra enkelte Byer og fra Udlandet, og dem kan der i nogen Maade bygges paa, men i det store og hele maa vi nu med denne Lovs Vedtagelse og dens Praktisering selv indhøste Erfaringer. Det er derfor ogsaa passende, at Revisionsfristen ikke er for lang.

Af § 27 fremgaar det, at der af Staten kan ydes Støtte til Opførelse af en Bygning til Samlingssted for Ungdommen, der foruden de fornødne Lokaler til Gymnastik, Sløjd, Husgerning, Bibliotek og Forsamlingsaal eller et eller flere af disse Lokaler indeholder mindst eet Lokale, der udelukkende er beregnet til Undervisning af Ungdommen ud over den undervisningspligtige Alder. I disse Tider, hvor Materiale-mangelen gør sig gældende, er der vel ikke større Muligheder for et omfattende Byggeri af denne Art, men det maa være Maalet at stræbe efter, at der i hver By og hvert Sogn skabes et Centrum for Ungdomsarbejdet. Vi har nu kun Bibliotekerne, og i deres Læsesale kommer en Del unge, men skulde de tage alle de unge, som man vil søge at drage med ind i Oplysningsarbejdet, vilde de snart være for smaa. I Bibliotekerne vil de unge kunne faa forstaaende Vejledning i Valg af Bøger, og det er udmerket — i den Retning arbejder Bibliotekerne tilfredsstillende —, men den Alsidighed, der forbindes med Begrebet Ungdomsgaard, kan de ikke opfylde. Vi erkender alle, at der maa gøres noget alvorligt for at komme Ungdommen til Hjælp, men vil man naa Maalet, maa man ogsaa ville Midlerne. De Ofre, der er nødvendige, maa bringes. Det er i første Række en Samfundsopgave, en Opgave, som man ikke kommer uden om, hvis der skal være nogen Mening i Erkendelsen af, at Danmarks Ungdom er Danmarks Fremtid. Det hænder ikke saa sjældent, at formuende Borgere skænker betydelige Beløb til forskellige Formaal. Her er der et Formaal, der er værd at betænke. Mon der ikke Landet over, i By og paa Land, skulde være Borgere, som vil tage det op til Overvejelse? Det vilde være en virkelig stor og skøn Opgave.

Det har været drøftet, om nu ikke Ungdomsskolen vilde skade anden Ungdomsundervisning, Højskoler og Aftenskoler,